

नर हार इति भाषा ॥ कलापः । इति मेदिनी ।
हे । ३ ॥ मयूरेर पाखा इति भाषा । सुक्ता-
हारः । इति रत्निदेवः ॥

गुच्छकं, क्ली, (गुच्छ + संज्ञायां कन्) ग्रन्थि-
पर्यम् । इति भावप्रकाशः ॥

गुच्छकः, पुं, (गुच्छ + स्वार्थे कन्) स्तवकः । इत्य-
मरः । २ । ४ । ३४ ॥ तत्पर्यायः । गुल्लः २
स्तम्भः ३ कुसुमोच्चयः ४ गुच्छः ५ । इति राज-
निर्घण्टः ॥ गुत्सः ६ गुत्सकः ७ । इत्यमर-
टीकायां भरतः ॥ राठाकरञ्जः । इति राज-
निर्घण्टः ॥ स्वार्थे कप्रत्ययात् गुच्छशब्दार्थोऽप्यत्र ॥

गुच्छकणिशः, पुं, (गुच्छवत् कणिशानि मञ्जरीं
यस्य) रागीधान्यम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

गुच्छकरञ्जः, पुं, (गुच्छः स्तवकः करञ्जफले यस्य)
करञ्जविशेषः । तत्पर्यायः । क्षिग्धदलः २
गुच्छपुष्पकः ३ नन्दी ४ गुच्छी ५ सागन्दः ६
दन्तधावनः ७ । अस्य गुणाः । कटुत्वम् ।
तिक्तत्वम् । उष्णत्वम् । विषवातार्तिककफविच-
र्षिकाकुष्ठस्य शूलगदोश्ननाशित्वम् ॥ इति राज-
निर्घण्टः ॥

गुच्छदन्तिका, स्त्री, (गुच्छाः स्तवकीभूता दन्ता
इव फलानि यस्याः । कप् टाप् अत इत्वम् ।)
कदली । इति राजनिर्घण्टः ॥

गुच्छपत्रः, पुं, (गुच्छीभूतानि पत्राणि यस्य)
तालवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

गुच्छपुष्पः, पुं, (गुच्छीभूतानि पुष्पाणि यस्य)
सप्तच्छन्दवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (अष्टोक्त-
वृक्षः । अस्य पर्याया यथा,—

“हेमपुष्पश्चोक्तश्च गुच्छपुष्पोऽङ्गनाप्रियः ॥”

इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥

गुच्छपुष्पकः, पुं, (गुच्छपुष्प + संज्ञायां कन् ।)
रीठाकरञ्जः । गुच्छकरञ्जः । इति राज-
निर्घण्टः ॥

गुच्छपुष्पी, स्त्री, (गुच्छपुष्प + जातौ ङीप्) घातकी ।
शिरुङ्गीवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

गुच्छफलः, पुं, (गुच्छीभूतानि फलानि यस्य ।)
रीठाकरञ्जः । राजादनी । कतकः । इति
राजनिर्घण्टः ॥ (राजादनशब्देऽस्य गुणादयो
ज्ञातयाः ॥

गुच्छफला, स्त्री, (गुच्छीभूतानि फलानि यस्याः ।
स्त्रियां टाप् ।) अमिदमनी । काकमाषी ।
निय्यावी । दाक्षा । कदली । इति राज-
निर्घण्टः ॥

गुच्छवध्रा, स्त्री, (गुच्छेन वध्ते इति । वध् +
वाहुलकात् रक् । ततश्चाप् ।) गुळालावृक्षः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

गुच्छमलिका, स्त्री, (गुच्छाकृति मूलमस्याः ।
कप् स्त्रियां टाप् अत इत्वम् ।) गुळालिनी-
वृक्षम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

गुच्छार्द्धः, पुं, (गुच्छस्य द्वित्रिंशदधिकहारस्य
अर्द्धः । ग्रामार्द्धवत् समासः ।) चतुर्विंशति-
यधिको हारः । इत्यमरः । २ । ६ । १०५ ॥

(पुंलिङ्गनिर्देशादेवास्त्य तथात्वम् । क्लीबलिङ्गे तु
“पुंस्यङ्गोऽङ्गं समेशके ॥” इत्यमरोक्तेः षोडश-
यधिकहारो बोध्य इति तु सुधीर्भिर्विभाव्यम् ॥)

गुच्छालः, पुं, (गुच्छेन चलति पर्याप्तोतीति ।
अल पर्याप्तौ + अच् ।) भूतलम् । इति राज-
निर्घण्टः ॥

गुच्छाङ्कन्दः, पुं, (गुच्छाङ्को गुच्छसंज्ञकः कन्दः ।)
गुल्लकन्दः । इति राजनिर्घण्टः ॥

गुच्छी, स्त्री, (गुच्छ + जातौ ङीप्) गुच्छकरञ्जः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

गुज, कूजने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा-परं-
अकं-सेट् ।) पञ्चमस्वरी । गोजति । कूजन-
मयक्तशब्दः । इति दुर्गादासः ॥

गुज, इ कूजने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा-परं-
अकं-सेट् ।) पञ्चमस्वरी । इ, कर्मणि गुञ्जति ।
कूजनमयक्तशब्दः । गुञ्जति भ्रमरः कुञ्जे । इति
दुर्गादासः ॥

गुज, शि ध्वनौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदा-
(कुटां)-परं-अकं-सेट् ।) शि, गुजति अगु-
जौतु जुगोन् । इति दुर्गादासः ॥

गुञ्जरी, स्त्री, (गुञ्जरदेशवासिनां प्रिया ।
गुञ्जर + अच् + स्त्रियां ङीप् । एषोदरात्
रलोपे वृद्धाभावे च साधुः ।) रागिणीविशेषः ।
अस्य ध्यानं यथा, सङ्गीतदर्पणे ।

“श्यामा सुकेशी मलयदुर्भावा
मृदुलसत्पल्लवतल्पयाता ।

श्रुतेः स्वराणां दधती विभारं
तन्नीसुखादलितगुञ्जरीयम् ॥”

अस्याः कालनियमो यथा,—

“नाटो गौडो वडारी च गुञ्जरी देशिरव च ।

पूर्वाङ्गे गानमेतेषां निबिडमिति तद्विदः ॥”

इति सङ्गीतदामोदरः ॥

मतभेदेन पूर्वाङ्गेऽपि गीयते । (इयंपुनर्भैरव-
रागस्य वराङ्गना । हनमन्तते तु मेघरागस्य ।
अस्याः स्वरूपं यथा, सङ्गीतदर्पणे ।

“ग्रन्थाश्रयास-ज्जगता सम्पूर्णा गुञ्जरी मता ।

पौरवी मूर्च्छना यस्यां वज्राल्या सङ्ग मिश्रिता ॥”

“पौरवीमूर्च्छना यस्याम् ॥” इत्यत्र “सप्तमी
मूर्च्छनैतस्याम् ॥” इति कश्चित् पाठः । सोदे-
श्वरमते इयं पञ्चमस्वरीना षाड्वा । इयञ्च

केनापि कारणेन रागविकारे जाते तत्प्राप-
प्रायश्चित्तार्थं प्रायेण गीयते तथाचोक्तम्,—
“लोभाभ्योहाच ये केचिद् गायन्ति च विरागतः ।

सुरसा गुञ्जरी तस्य दोषं हन्तीति कथ्यते ॥”

गुञ्जः, पुं, गुञ्जति भ्रमरादयो यच्च गुञ्ज + अधि-
करणे घञ् ।) गुच्छः । पुष्पस्तवकः । इति शब्द-
रत्नावली ॥

गुञ्जलत्, पुं, (गुञ्जं गुञ्जनं करोतीति । ल + क्तिप्
तुक् च ।) भ्रमरः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

गुञ्जनं, क्ली, (गुजि कूजने + भावे ल्युट् ।) गुन-
गुन्धनिः । भ्रमरादिशब्दः ।

(किमिदं गुञ्जनं सख्यः षट्पदानां मनोहरम् ।)

गुञ्जा, स्त्री, (गुञ्जतीति । गुजि + अच् । अस्याः
पक्षफलगुच्छे शब्दबाहुल्यात्तथात्वम् ।) लता-
विशेषः ॥ कुञ्च इति भाषा ॥ तत्पर्यायः ।
काकचिचि २ कण्ठला ३ । इत्यमरः । २ । ४ । ८८ ॥

साङ्गुष्ठा ४ रक्तिका ५ काकगन्तिका ६ काका-
दनी ७ काकतित्ता ८ काकजङ्गा ९ शिख-
खिनी १० । इति रत्नमाला ॥ चूडामणिः ११
सौम्या १२ शिखखी १३ अरुणा १४ तानिका १५
शीतपाकी १६ उचटा १७ कण्ठचूडिका १८
रक्ता १९ काम्बोजी २० भिल्लभूषणा २१ वन्या २२
श्यामलचूडा २३ काकचिचिका २४ । अस्या

बीजगुणाः । तीक्ष्णत्वम् । उष्णत्वम् । इति राज-
निर्घण्टः ॥ कुष्ठव्रणनाशित्वम् । इति राज-
वल्लभः ॥ अस्याः शिफागुणः । वान्तिकारि-
त्वम् । मूलविषनाशित्वम् । वक्ष्यकर्मणि श्वेता
प्रशस्ता । इति राजनिर्घण्टः ॥ * ॥ (इयन्तु
श्वेतरक्तभेदेन द्विविधम् । यदुक्तं भावप्रकाशे ।

“श्वेतरक्तप्रभेदेन श्रेयं गुञ्जाद्वयं बुधे ।
गुञ्जाद्वयन्तु केशं स्यात् वातपित्तज्वरापहम् ॥
सुखशोथश्रमश्वासलक्षणादविनाशनम् ।
नेत्रामयहरं दृष्यं वक्ष्यं कण्डूघ्नं हरेत् ॥
लम्बैर्लघुपुष्पकानि रक्ता च धवलापि च ॥”

श्वेतगुञ्जा तु अभिचारकर्मणि प्रशस्ता । यथा,
नवदुर्गांस्त्रिभिचारे ।

“जपित्वा सितगुञ्जानां कुडवं कुलिकोदये ॥”

इत्यादि ॥

गुञ्जाफलन्तु विषप्रायत्वात् कदापि स्वस्थैर्न भोक्त-
व्यम् । अस्या विषमयत्वमुक्तं यथा, पञ्चतन्त्रे ।
४ । ५८ ।

“अन्तर्विषमया ह्येता वहिष्येव मनोरमाः ।
गुञ्जाफलसमाकाराः स्वभावादेव योषितः ॥”)
चतुर्थैवपरिमाणम् । इति भाषा । (यथा,—

“यवोऽष्टसर्वपैः प्रोक्तो गुञ्जा स्यात्तच्चतुर्थयम् ॥”

इति शार्ङ्गधरेर्पूर्वखण्डे प्रथमेऽध्याये ॥)

चतुर्थान्यपरिमाणम् । इति मुभङ्करः ॥ गोधूम-
हयमानम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (गुञ्जति
शब्दायते इति । कर्मणि अच् ।) पटहः ।

(गुञ्जनमिति । गुजि + भावे अच् ।) कल-
ध्वनिः । इति मेदिनी । (गुञ्जते भ्रमरादिभि-
र्मदपायिभिर्वा यच्च अधिकरणे अप् घञ् वा ।)
मदिराद्यहम् । इति शब्दरत्नावली ॥ चर्चि ।

इति त्रिकाण्डशेषः ॥
गुञ्जिका, स्त्री, (गुञ्जा एव । स्वार्थे कन् । अत
इत्वम् ।) गुञ्जा । त्रियवपरिमाणम् । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥ (गुञ्जाशब्दे विवरणमस्या ज्ञातव्यम् ॥)

गुञ्जितं, क्ली, (गुञ्ज + भावे क्तः ।) गुञ्जनम् । यथा,
“न गुञ्जितं तत्र जहार यन्मनः ॥”

इति भट्टिः । २ । १६ ॥

गुटिका, स्त्री, (गुटिरेव । गुटि + स्वार्थे कन् ।)
वटिका । गुलि इति वडि इति च भाषा ॥

यथा, “गुटिकापातादिना यञ्जनम् ॥” इति
हावभागः ॥